

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 3T/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010079
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1119010079.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v senáte zloženom z predsedu Mgr. Michala Kačániho a prísediacich JUDr. Drahomíry Mihálikovej a Edity Sobolovičovej, v trestnej veci obžalovaného T. Š., pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1, § 155 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.11.2020 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

T. Š. N. T. C. B. Q. W. , narodený XX.XX.XXXX P. X., trvale bytom U.Q.B. XXX/X, Bratislava, L. X. Z.S.W. XXX/X, Bratislava,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

dňa 10.06.2017 v čase okolo 01:45 hod. až 02:00 hod. v Bratislave na Obchodnej ulici pred podnikom Bar-on fyzicky napadol poškodeného T. W., a to takým spôsobom, že ho udrel rukou veľkou intenzitou do oblasti sánky pravej polovice tváre, následkom čoho poškodený nekontrolovateľne spadol na zem, čím mu obvinený spôsobil otras mozgu ťažkého stupňa, zlomeninu kosti lebečnej - záhlavovej kosti vľavo so zlomeninou kondylu záhlavovej kosti, krvácanie do mozgu - krvácanie pod tvrdú plenu mozgu pod tentórium vľavo (subdurálne krvácanie), krvácanie pod pavúčnicu (arachnoideu) mozgu v spánkovej oblasti vpravo, v čelovej oblasti obojstranne a v bazálnych cisternách (subarachnoidálne krvácanie), pomliaždenie mozgu v spánkovom laloku vpravo a čelovom laloku vpravo, pomliaždenie tváre v oblasti sánky vpravo a odreninu v ľavej záhlavnej s podkožným hematómom v oblasti hlavy, pričom tieto zranenia si vyžiadali hospitalizáciu s práceneschopnosťou prevyšujúcou viac ako 42 dní so závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu života poškodeného po dobu 20 dní, a následne taktiež fyzicky napadol poškodenú I. W., a to tak, že ju udrel rukou v päšť veľkou intenzitou do oblasti ľavej polovice tváre, následkom čoho poškodená spadla na zem, čím jej obvinený spôsobil otras mozgu ťažkého stupňa, tržnozmliaždenú ranu nad ľavým okom, hematóm a odreninu pod ľavým okom, odreninu na brade a odreninu na čele vľavo, pričom zranenia si vyžiadali hospitalizáciu a viac ako 7 dňovú práceneschopnosť so sťažiením obvyklého spôsobu života poškodenej po dobu 7 dní, pričom uvedené konanie obžalovaného vo vzťahu k poškodeným, vzhľadom na jeho intenzitu a časť ich tela, na ktorú obžalovaný útočil, smerovalo k ťažkej ujme na zdraví v podobe poškodenia dôležitého orgánu a poruchy zdravia trvajúcej po dlhší čas.

t e d a

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, ktorého sa dopustil v úmysle spáchať tento trestný čin - zločin, avšak k dokonaniu činu nedošlo,

- sa dopustil fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného
č í m s p á c h a l

- pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1, § 155 odsek 1 Trestného zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona,

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4, § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť
- poškodenému T. W., B.. XX.XX.XXXX, O. X. J.Ž. Č.. XXXX/XX, Bratislava, škodu v sume 8.847,-Eur,
- poškodenej I. W., B.. XX.XX.XXXX, O. X. X. Č.. XX, X.N.U., škodu v sume 2.098,-Eur,
- poškodenej spoločnosti P. Z. L., H.. U., U. U. L. S. X, Bratislava, N.: XX XXX XXX, škodu v sume 2.573,13 Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodený T. W., B.. XX.XX.XXXX, O. X. J. Č.. XXXX/XX, Bratislava, L. I. W., B.. XX.XX.XXXX, O. X. X. Č.. XX, Bratislava, so zvyškom svojich nárokov na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd Bratislava I bola dňa 30.01.2019 doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 28.01.2019, č. k. 1 Pv 445/17/1101-33 na obvineného T. Š., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe.

Súd po preskúmaní obžaloby a obsahu na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu upozornil obžalovaného na úpravu vymedzenia skutku a zmenu právnej kvalifikácie v tom smere, že upravený popis skutku (pri zachovaní totožnosti skutku) bude ďalej právne posudzovaný ako pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1, § 155 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a uznesením zo dňa 19.03.2019, sp. zn. 3T/3/2019 podľa § 241 odsek 1 písmeno k/ Trestného poriadku postúpil predmetnú trestnú vec obvineného T. Š. senátu Okresného súdu Bratislava I.

Súd na podklade podanej obžaloby následne nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktorom po tom, čo obžalovaný T. Š. urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku (že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe po jeho zmene spolu so zmenou právnej kvalifikácie), vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania (obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil právo nevypovedať, v dôsledku čoho súd na návrh prokurátora postupoval v súlade s § 258 odsek 4 Trestného poriadku), výsluchom svedkov - poškodených T. W. H. I. W., výsluchom svedkov B.I. O., P. Š., T. Z. H. G. P., prečítaním zápisníc o výsluchoch svedkov z prípravného konania, a to Y.. T. V. (Z. L. U.), J. W., N. W. H. J. W. (podľa § 263 odsek 2 Trestného poriadku) výsluchom T.. G. T.C.S., PhD., znalca z odboru: zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Chirurgia a traumatológia, za súčasného prečítania ním písomne vypracovaných znaleckých posudkov č. 12/2017 zo dňa 30.07.2017

a číslo 14/2017 zo dňa 23.08.2017 v súlade s § 268 odsek 2 Trestného poriadku (nakoľko sa na tieto znalec odvolal), prečítaním znaleckého posudku č. 65/2018 zo dňa 12.10.2018, vypracovaného T. N. H., L., T., T., znalcom z odboru: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Psychiatria a sexuológia, ako aj čítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to Uplatnenia a vyčíslenia nároku na náhradu škody (č. I. 146 - 149), Zápisníc o rekognícii osoby spolu s fotodokumentáciami (č. I. 177 - 197 a č. I. 211 - 227), Lekárskych správ (č. I. 351 - 353), Údajov o fyzickej osobe (č. I. 354), Údajov o osobe zo systému REGOB, lustrácie ISP - Poldat (č. I. 377 - 381), Výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (č. I. 384 - 386), Odpovedí na lustrácie v STA a GP (č. I. 472 - 481) a aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného.

Všetky vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pričom vychádzajúc z trestnoprávne relevantných zásad dôkazného konania, dospel k záveru, že skutok, ktorý je v predmetnej trestnej veci obžalovanému kladený za vinu, sa stal, naplnia všetky zákonné znaky oboch trestných činov - pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1, § 155 odsek 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona spáchaných v jednočinnom súbehu a že tento skutok spáchal práve obžalovaný Mário Šimonek.

K výroku o vine

Obžalovaný T. Š. vinu za spáchaný skutok popieral, v prípravnom konaní uviedol, že skutok nespáchal a ďalej využil svoje právo vo veci nevyvolať.

V rámci ďalšej obhajobnej argumentácie urobenej prostredníctvom zvoleného obhajcu, obžalovaný namietal právnu kvalifikáciu skutku, nakoľko nebolo preukázané spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví v dôsledku úderu obžalovaného, resp. páchatela, ale len na základe nekontrolovateľného pádu poškodeného, ktorý bol v stave ťažkej opitosti. Obžalovaný poukázal na vyjadrenie znalca v ním vypracovanom znaleckom posudku, v zmysle ktorého k nekontrolovateľnému pádu poškodeného došlo vo výraznej miere v dôsledku ťažkej opitosti poškodeného. Taktiež z výpovedí svedkov vyplýva, že stav opitosti nebol pozorovateľný, a teda páchatel nemohol na poškodenom pozorovať obmedzenie motorických schopností, ktoré si vplyvom opitosti spôsobil. Obžalovaný poprel účasť na samotnom skutku a okrem svedka Z. nikto zo svedkov obžalovaného ako páchatela neoznačil. Nebol tak vyprodukovaný žiaden dôkaz, že sa tam obžalovaný vôbec nachádzal. Z výpovede svedka Z. pritom vyplýva, že nevidel tvár páchatela a pri rekognícii obžalovaného spoznal len na základe fotografií z facebooku, ktorá mu bola predložená. Tento svedok menil svoje výpovede, na zásadné otázky vypovedal inak a až na hlavnom pojednávaní uviedol, že vnímal tvár obžalovaného. Obhajoba obžalovaného sa týkala tiež tej skutočnosti, že svedkovia vypovedajúci vo veci sa poznali a navzájom ovplyvňovali a v tomto smere teda vyplývajú zásadné pochybnosti o vine obžalovaného. Na tomto základe podľa obhajoby nebolo jednoznačne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, preto v zmysle zásady „in dubio pro reo“ obžalovaný navrhoval, aby ho súd spod obžaloby oslobodil.

S uvedenými obhajobnými tvrdeniami obžalovaného sa súd nemohol stotožniť, nakoľko výsledky vyplývajúce z procesu dokazovania ich jednoznačným spôsobom vyvracajú a bez najmenších rozumných pochybností vylučujú akýkoľvek iný záver, než je ten, ktorý svedčí o vine obžalovaného za spáchaný skutok. V tomto smere súd uvádza, že orgány činné v trestnom konaní získali a zabezpečili rozhodujúce dôkazy zákonným spôsobom a v rozsahu nevyhnutnom pre náležité zistenie a objasnenie skutkového stavu, ktorých vykonanie na hlavnom pojednávaní preukázalo ich vzájomnú obsahovú zhodu, resp. obsahovú nadväznosť a vzájomné dopĺňanie sa. Po ich vyhodnotení bolo možné vylúčiť akékoľvek pochybnosti o vine obžalovaného za spáchaný skutok.

V posudzovanej trestnej veci v podstate nebolo sporné, že sa skutok stal, ale iba otázka, či skutok spáchal obžalovaný. Toto konštatovanie sa opiera o jednotlivé svedecké výpovede, výsledky znaleckého dokazovania, lekárske správy a ostatné vo veci vykonané dôkazy, ktoré o tom, že sa skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, stal, nevyvolávajú žiadnu ani len najmenšiu pochybnosť. Samotné spáchanie skutku obhajoba ani nijako nenamietala.

Úlohou súdu tak bolo vyhodnotiť vykonané dôkazy v tom smere, či prokuratúra uniesla dôkazné bremeno v otázke viny obžalovaného za spáchaný skutok, resp. či o vine obžalovaného existujú dôvodné rozumné pochybnosti z toho hľadiska, že by bolo možné uvažovať o alternatíve, že skutok spáchala iná osoba ako obžalovaný.

V tejto súvislosti súd poukazuje predovšetkým na výpoveď svedka T. Z. ktorý uviedol, že v ten večer asi okolo 01:00 hod. bol pri podniku X. aj obžalovaný T. Š., strhla sa tam hádka a počul krik. Z tohto podniku vyšla skupina ľudí a on videl, ako poškodený T. W. schytil ranu do hlavy, po ktorej spadol na zem. To, že v osobe útočníka ide o obžalovaného T. Š. vysvetlil tým, že na druhý deň poslali cez sociálne siete fotku s menom, pričom tvár na fotke sa zhodovala s osobou, ktorá udrela poškodeného. V tomto smere súd nemal pochybnosť o tom, že svedok videl útok obžalovaného na poškodeného a na základe fotky s ním spojil iba meno a priezvisko. Svedok totiž uviedol, že počas skutku videl útočníkovi do tváre, pričom na danom mieste na Obchodnej ulici bolo dostatok svetla, nakoľko celá ulica je osvetlená. Vyjadrenie svedka z prípravného konania, že ho nevidel, ktoré bolo na návrh obhajcu na hlavnom pojednávaní prečítané za účelom odstraňovania rozporov podľa 264 odsek 1 Trestného poriadku sa pritom netýka obžalovaného ako takého, ale jeho tetovania, čo vyplýva z formulácie vety „Neviem uviesť, či mal tetovanie, nevidel som ho.“ V prečítanej časti výpovede svedka tento obžalovaný aj čiastočne opísal. Pritom následne aj uviedol, že ho opísal na základe celkového vzhľadu. Vyjadrenie svedka z prípravného konania, že detaily spočívajúce v ovisnutých ušiach a ovisnutej tvári si všimol, až keď mu ukázali fotku, v nijakom smere nespochybňuje skutočnosť, že svedok videl obžalovaného a jeho útok na poškodeného a tohto aj reálne opoznal. Uvedené okolnosti svedok aj hodnoverne vysvetlil. Svedok pritom nebol pod vplyvom alkoholu a teda jeho vnímanie nebolo alkoholom ovplyvnené. Z jeho pohľadu je vylúčené, aby úder mohla dať iná osoba, ako obžalovaný, teda niekto iný z tej skupiny.

So zreteľom na výpoveď menovaného svedka súd poukazuje aj na zápisnicu o rekognícii, pri ktorej tento svedok obžalovaného opoznal s vyjadrením, že páchatelom je obžalovaný na 100%.

S vyjadrením svedka T. Z. korešpondujú aj skutočnosti uvedené svedkom G. P., ktorý počas svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že v predmetný deň išiel za poškodenými po Obchodnej ulici a videl, ako sa rozbehol vysoký, obrovský muž k poškodeným, udrel najprv jedného a potom druhého. Potom len videl, ako ten muž, obžalovaný T. Š. uteká preč. To, že je to T. mu uviedol kamarát H. K. s tým, že on obžalovaného pozná z Jaroviec. Taktiež uviedol, že si myslí, že útočníka do tváre nevidel, kamarát mu len povedal, že je to T.. Útočníka videl z boku, z profilu ako uteká a vedel by ho identifikovať. O týždeň videl tohto útočníka znovu, opäť robil zlobu a taktiež mu kamarát K. povedal, že to je ten T.. Bol to určite on a bol s tou istou partiou, s ktorou utekal predtým preč.

Taktiež svedok P. Š. uviedol, že v inkriminovanom čase videl periférne, že sa nejaký väčší chlap prediera cez ľudí, ktorý následne udrel poškodeného T.H. W. zozadu päšťou do hlavy. Poškodený padol dozadu na hlavu, ktorú si udrel o betón. Ten istý chlap udrel aj poškodenú I. W.. Táto osoba bola vysoká, pribratá a vyholená. Niekoľko mu ukázal fotku na facebooku s tým, že to bol on, pričom osoba na profile facebooku bol obžalovaný, bol na tej fotke. Na hlavnom pojednávaní svedok uviedol, že fotografia sa mu zhodovala s páchatelom, zhodovala sa s črtami jeho tváre. Vnímal ho v momente, keď sa predieral cez ľudí tesne pred incidentom. Následne na hlavnom pojednávaní svedok k vysvetleniu uviedol, že jeho vyjadrenie, že na fotke videl obžalovaného vychádza z toho, že obžalovaného mohol vnímať na hlavnom pojednávaní. Svedok taktiež na hlavnom pojednávaní v rámci odstraňovania rozporov uviedol, že útočníkovi priamo do tváre nevidel, ale črty tváre vnímal asi v momente, keď sa predieral tesne pred incidentom.

Napokon aj svedkyňa B. O. uviedla, že poškodeného T. W. napadol veľký, svalnatý, tučný chlap z druhej skupiny ľudí, pričom ho udrel päšťou do tváre. Poškodený padol na zem na hlavu, ona chcela ísť za ním, ale nestihla, nakoľko videla, ako ten istý chlap, ktorý udrel T. W., udrel do tváre aj poškodenú I. W., ktorá padla na zem. Obaja poškodení boli v bezvedomí. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa vypovedala aj v tom smere, že pri rekognícii pri opoznávaní páchatel'a tohto opoznala na 99%, ale policajka jej povedala, že ak to nie je na 100%, nech uvedie, že nevie. Na hlavnom pojednávaní po predložení fotoalbumu uviedla, že jej vyjadrenie sa týkalo osoby obžalovaného (fotografia pod číslom 1).

Všetky zmienené výpovede svedkov, najmä však výpoveď svedka T. Z., s ktorou sú ostatné v obsahovej zhode, jednoznačným spôsobom usvedčujú zo spáchania skutku práve obžalovaného T. Š..

Súdu pritom nie je zrejmé, z čoho konkrétne obhajoba vychádzala pri argumentácii, že svedok Z. klamal, v zásadných otázkach vypovedal inak, ako ani pri tom tvrdení, že sa svedkovia, ktorí sa poznali, navzájom ovplyvňovali. Takéto skutočnosti podľa názoru súdu z ničoho nevyplývajú. Skutočnosť, že svedok T. Z. v prípravnom konaní neuviedol výslovne, že útočníka videl do tváre, ale táto okolnosť z obsahu jeho výpovede z prípravného konania jednoznačne vyplýva, nemôže ani náznakom zakladať dôvod pre domnienku, že svedok nevypovedal pravdivo. Naopak, súd nezistil žiadnu takú skutočnosť, ktorá by bola čo i len spôsobilá spochybniť výpovede tohto svedka, jeho vierohodnosť, pričom to isté platí aj o výpovediach ostatných vyššie zmienených svedkov. Obsah ich výpovedí, v ktorých boli iba drobné rozdiely (ktoré vzhľadom na fakt, že nikdy nemôže byť priebeh nejakej udalosti vnímaný a interpretovaný viacerými osobami úplne identicky, možno považovať za úplne prirodzené), ani v najmenšom nenaznačujú ich naučenosť, účelové zosúlaďovanie a ovplyvňovanie. Obsah ich výpovede pôsobil autenticky, v podstatných a rozhodných skutočnostiach vzťahujúcich sa k osobe obžalovaného bol zhodný, resp. vzájomne sa dopĺňajúci a súd nezistil ani žiadnu takú okolnosť, pre ktorú by menovaní svedkovia chceli bezdôvodne uškodiť obžalovanému.

Za danej situácie mohol súd skutočnosti vyplývajúce z výpovedí týchto svedkov vyhodnotiť iba v smere jediného možného záveru, a to, že páchatelom stíhaného skutku bol práve obžalovaný T. Š..

Do kontextu uvedených výpovedí z hľadiska popisu spáchaného skutku už len zapadajú výpovede poškodených T. W. a poškodenej I. W.É.. Prvý z menovaných poškodených vo svojej výpovedi uviedol, že ho neznáma osoba udrela do tváre, pričom išlo o silný úder a on spadol na zem. Bol udretý päťou zozadu do hlavy, následne ho kriesili svedkovia Š.O. H. Z.. Viacerí mu uviedli, že to bol obžalovaný T. Š.C.B., konkrétne jeho otec a svedok G. P..

Poškodená I. W. zase vypovedala v tom smere, že videla poškodeného T. W. ležať na koľajniciach, pričom ako ho išla zodvihnúť, tak ju niekto udrel zozadu na ľavú časť tváre a ona následne upadla do bezvedomia. V skupine asi 10-tich ľudí videla aj veľkého chlapa, o ktorom jej povedali, že ju napadol a že to bol T. Š.. V tom čase sa cítila ovplyvnená alkoholom, ale len v miere dobrej nálady. To platí aj o poškodenom T. W., ktorý vedel normálne chodiť aj rozprávať. Svedok G. P. jej uviedol, že stál opodiaľ a videl, ako jej T. Š. uštedril úder. On jej povedal, že ho videl, nemal to teda od niekoho sprostredkované. Keď sa zobudila v nemocnici, bol to jej najhorší deň v živote.

Ako bude uvedené nižšie, výpovede poškodených majú podporný význam aj z hľadiska právnej kvalifikácie skutku ako pokusu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1, § 155 odsek 1 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o spôsobená zranenia popísané v skutkovej vete tohto rozsudku, tieto v plnom rozsahu vyplývajú zo záverov znaleckých posudkov č. 12/2017 (L. I. W.) a č. 14/2017 (poškodený T.Š. W.) vypracovaných znalcom z odboru: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Chirurgia a traumatológia T. G. T.N.Č., PhD..

Ako je ďalej zrejmé zo znaleckého posudku č. 14/2017 najpravdepodobnejším prostriedkom, ktorý útočník použil pri útoku na poškodeného, bola ruka. Najpravdepodobnejším mechanizmom vzniku pomliaždenia v oblasti sánky a otrasu mozgu ťažkého stupňa bol úder tupým predmetom hladkého povrchu (napríklad rukou) veľkou intenzitou. Odrenina v záhlaví vľavo s podkožným hematómom, zlomenina záhlavovej kosti vľavo, akútne krvácanie pod tvrdú plenu mozgu, pomliaždenie mozgu a krvácanie pod pavučnicu mozgu najpravdepodobnejšie vznikli pádom a narazením záhlavia hlavy poškodeného o povrch chodníka. Úderom do tváre veľkej intenzity hrozilo poškodenému poranenie mozgu so vznikom bezvedomia ako aj vznik zlomenín tvárových kostí. Útok (úder do oblasti tváre) smeroval do oblasti, kde je uložený dôležitý orgán. Poranenia mozgu môžu zanechať u poškodeného trvalé následky vo forme neurologických alebo neuropsychiatrických porúch.

Zo znaleckého posudku č. 12/2017 tiež vyplýva, že najpravdepodobnejším prostriedkom, ktorý útočník použil pri útoku na poškodenú, bola ruka zovretá v päšť. Najpravdepodobnejším mechanizmom vzniku tržnozmliaždenej rany v oblasti horného viečka ľavého oka, podkožného hematómu v ľavej lícnej oblasti tváre a otrasu mozgu ťažkého stupňa bol úder do ľavej časti tváre tupým predmetom hladkého povrchu (napríklad päťou) veľkou intenzitou. Úderom do tváre veľkej intenzity hrozilo poškodenému poranenie mozgu so vznikom bezvedomia ako aj vznik zlomenín tvárových kostí. Útok smeroval proti dôležitému orgánu poškodenej (hlava) a spôsobil jej otras mozgu ťažkého stupňa, ktorý bol sprevádzaný bezvedomím.

K uvedeným záverom znalec na hlavnom pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o jeho popis začervenania na tvári poškodeného a záver o veľkej intenzite (útoke), táto skutočnosť je daná tým, že v prípade poškodeného nešlo o kolmý úder na sánku, ale o šikmý alebo bočný, v dôsledku čoho došlo len k začervneniu, avšak intenzita bola vysoká, keďže došlo k otrasom mozgu. Takýto úder je spojený s rotačným pohybom hlavy. Pokiaľ ide o intenzitu, táto je daná otrasom mozgu, u poškodeného nedošlo k situáciám ako u poškodenej, kde bol úder vedený kolmo do oblasti tváre, v dôsledku toho došlo aj k tržnej rane u poškodenej. Dôležitým faktorom je aj miesto, na ktoré sa útočí, čo je v podkoží a či sú vystupujúce kosti. Znalec zrozumiteľne vysvetlil tiež to, prečo k otrasu mozgu u poškodeného došlo už pri údere a nie pri páde na zem, a to na základe výpovedí svedkov, ktorí uviedli, že poškodený padal nekontrolovateľne priamo na chrbát a hlavu, čo je prejavom práve otrasu mozgu a úplnej absencie funkcií mozgu v danom momente.

S uvedenými závermi sú v zhode nielen výpovede svedkov, ale aj už zmienené tvrdenia poškodeného T. W., ktorý uviedol, že išlo o silný úder a L. I. W.Č.W., ktorá v zmysle jej výpovede upadla po údere do bezvedomia.

Vychádzajúc z takto preukázaných skutočností je bez akýchkoľvek pochybností možné uzavrieť, že obžalovaný tak pri útoku na poškodeného T. W., ako aj pri útoku na poškodenú I. W., útočil vysokou intenzitou na také miesto na tele poškodených (hlavu), kde sa nachádza životne dôležitý orgán a z tohto hľadiska je práve so zreteľom na uvedenú intenzitu útoku a miesto jeho smerovania preukázané aj úmyselné zavinenie vo vzťahu k možnému následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví, a to vo forme priameho úmyslu (§ 15 písmeno a/ Trestného zákona). K dokonaniu trestného činu nedošlo iba z toho dôvodu, že nebolo preukázané závažné ovplyvnenie obvyklého spôsobu života poškodených po dobu najmenej 42 (štyridsaťdva) kalendárnych dní. K takémuto následku a teda k poruche zdravia trvajúcej dlhší čas však konanie obžalovaného nepochybne bezprostredne smerovalo a s ohľadom na vyššie uvedené bolo takéto konanie obžalovaného pokryté aj úmyselným zavinením.

K vyjadreniu znalca psychiatra T. N. H., L., MPH a MHA v znaleckom posudku č. 65/2018, na ktoré sa obhajoba odvoláva a v zmysle ktorého nemožno vylúčiť, že nekoordinovaný pád poškodeného na zem nebol spôsobený len samotným úderom útočníka do hlavy, ale významnou mierou sa na páde zúčastňovala aj alkoholová opojenosť spojená s menej pevným celkovým držaním tela, ako aj menej istou a stabilnou chôdzou poškodeného, je potrebné uviesť, že na takéto vyjadrenie uvedený znalec nebol oprávnený, nakoľko presahuje jeho odborné zameranie (predmetná otázka ani nemala byť tomuto znalcovi zo strany orgánov činných v trestnom konaní položená a ak už bola, znalec nemal na ňu odpovedať), čo je však podstatnejšie, toto vyjadrenie nemá na právne posúdenie skutku žiaden právne relevantný význam. Rozhodujúcim pre právnu kvalifikáciu skutku totiž nie je odpoveď na danú otázku, ale už konštatovaná intenzita útoku a miesto, na ktoré obžalovaný útočil.

V intenciách preukázaných skutkových okolností je právna kvalifikácia skutku ako pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1, § 155 odsek 1 Trestného zákona plne opodstatnená.

Rovnako je správne aj právne posúdenie skutku ako prečinu výtržnosti podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného spáchaného s vyššie uvedeným trestným činom - zločinom v jednočinnom súbehu, nakoľko všetky zistené skutočnosti (fyzický útok na poškodených, prítomnosť iných osôb v počte značne prevyšujúcom tri osoby, samotné miesto spáchania skutku, ktoré zjavne bolo prístupné verejnosti a s ním súvisiace zistené okolnosti preukazujúce úmyselné zavinenie ohľadne následku v podobe vzbudenia pohoršenia zo strany tretích osôb) nepochybne naplňajú aj zákonné znaky tohto prečinu.

V súvislosti s týmto prečinom súd skúmal aj materiálnu stránku stíhaného trestného činu spočívajúcu v jeho závažnosti z hľadiska Trestným zákonom vyžadovaného stupňa (závažnosť vyššia než nepatrná), vychádzajúc pritom z kritérií upravených v § 10 odsek 2 Trestného zákona. S poukazom na spôsob vykonania činu a okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, následok, ako aj zavinenie vo forme priameho úmyslu, má súd za to, že závažnosť spáchaného činu je nepochybne značne vyššia než nepatrná a konanie obžalovaného predstavuje typizované konanie naplňajúce zákonné znaky stíhaného trestného činu (konkrétny stupeň závažnosti je zhodný s typovou závažnosťou vyjadrenou samotnou skutkovou podstatou daného trestného činu), ktoré je potrebné postihovať aj prostriedkami trestného práva.

Sumarizujúc všetky zistené skutočnosti bola vina obžalovaného za oba spáchané trestného činy preukázaná bez akýchkoľvek pochybností.

K výroku o treste

V súvislosti s výrokom o treste súd poznamenáva, že pri ukladaní trestu vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pričom súčasne prihliadal aj na ostatné Trestným zákonom upravené zásady pre ukládanie trestov.

Z tohto hľadiska súd mohol uložiť trest odňatia slobody vo výmere ustanovenej Trestným zákonom (§ 34 odsek 2 Trestného zákona). Ďalej bol súd povinný prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona).

V súvislosti s výrokom o treste bol súd okrem ostatných kritérií upravených v § 34 odsek 4 Trestného zákona povinný posúdiť aj existenciu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a vzájomný pomer medzi nimi. Z tohto hľadiska súd uvádza, že u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, pričom zistil dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h/ a písmeno m/ Trestného zákona spočívajúce v spáchaní viac trestných činov a v predchádzajúcom odsúdení za trestný čin, na základe čoho u obžalovaného došlo k úprave trestnej sadzby postupom § 38 odsek 4 Trestného. V zmysle tohto ustanovenia sa na základe spôsobu výpočtu vyjadreného v § 38 odsek 8 Trestného zákona zvýšila dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného (trestná sadzba podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v rozpätí 4 roky a ž 10 rokov) o jednu tretinu, t. j. o dva roky a výsledná trestná sadzba tak predstavovala rozpätie 6 (šesť) rokov až 10 (desať) rokov.

V súvislosti s uvedeným súd len dodáva, že vzhľadom na to, že obžalovaný spáchal dva trestného činy (v jednočinnom súbehu), súd mu ukladal úhrnný trest podľa zásad upravených v § 41 odsek 1 Trestného zákon, teda podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Vzhľadom na trestnú sadzbu upravenú pri trestnom čine - prečine výtržníctva podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona (0 až 3 roky) a trestnom čine - zločine ublíženia na zdraví podľa 155 odsek 1 Trestného zákona (4 roky až 10 rokov), súd ukladal trest podľa druhého z uvedených ustanovení v rámci vyššie zmienenej úprave dolnej hranice tejto trestnej sadzby.

Pri ukladaní druhu trestu a najmä jeho výmery súd prihliadol na všetky preukázané skutočnosti ohľadne spôsobu spáchania činu a jeho následku, okolností, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku, ktoré vyplývajú z odôvodnenia tohto rozsudku v časti týkajúcej sa viny a ktoré poukazujú na vyššiu mieru závažnosti spáchaného trestného činu, a to aj s ohľadom na útok obžalovaného vo vzťahu k dvom osobám, z ktorých bola jedna osoba dievčaťom a z ktorých ani jedna nedala žiadnu relevantnú zámienku k tomu, aby obžalovaný konal uvedeným spôsobom. Súd pritom zdôrazňuje, že možno iba šťastnou zhodou okolností nedošlo k fatálnym následkom predovšetkým vo vzťahu k poškodenému T. W.. Ďalej súd prihliadol na osobu samotného obžalovaného, ktorý má v odpise registra trestov 3 (tri) záznamy o predchádzajúcich odsúdeniach, pričom na prvé dva z nich sa vzťahuje fikcia neodsúdenia. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 07.06.2017, sp. zn. 4T/29/2015, právoplatným dňa 23.06.2017, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmienočným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, a teda stíhaného skutku sa mal dopustiť iba 3 dni po vyhlásení uvedeného rozsudku. Osobu obžalovaného charakterizuje tiež nielen jeho postoj k spáchanému skutku, ale aj zákerný spôsob jeho spáchania najmä vo vzťahu k poškodenej I. W.C.P..

Napriek uvedenému, vychádzajúc zo zvýšenej dolnej hranice trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, súd považoval za adekvátne a závažnosti trestného činu zodpovedajúce uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov t. j. na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. Takúto výmeru trestu podľa názoru súdu možno považovať za dostatočnú na dosiahnutie účelu trestu, ktorá zodpovedá povahe spáchaných trestných činov a ktorá smeruje k naplneniu všetkých funkcií trestu,

t. j. tak represívnej, ako aj ochrannej, výchovnej a preventívnej (z hľadiska generálnej aj individuálnej prevencie).

K výroku o náhrade škody

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, súd obžalovaného T. Š. zaviazal na náhradu škody uplatnenej poškodeným T. W. a poškodenou I. W.C.P. v rozsahu, ktorý zodpovedá bodovému ohodnoteniu (485 bodov, resp. 115 bodov) a sume k tomuto ohodnoteniu sa vzťahujúcej (suma bolestného za jeden bod predstavuje 18,24 Eur), ktorú ma súd vzhľadom na vyššie uvedené znalecké posudky za preukázanú. Zo zvyškom ich nároku na náhradu škody ich súd odkázal na civilný proces.

Súd taktiež zaviazal obžalovaného na náhradu škody spôsobenej poškodenej spoločnosti P. Z. L., H.. U., v sume 2.573,13 Eur, ktoré predstavujú liečebné náklady vynaložené na liečebnú starostlivosť poškodeného T. W. a poškodenej I.D.G. W. a ktoré vyplývajú z vyčíslenia týchto nákladov zo strany poškodenej spoločnosti, o ktorých nemal súd žiadnu pochybnosť.

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti a úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dokázaných skutočností, súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunuciáte tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Bratislava I. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie iba proti výroku rozsudku o náhrade škody.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.